

"לר ליהדיין!"

מטוסיקרב אמריקאיים ירטו מטוס רומני בלב היסדהיתכון והכריחו אותו לנחות בלוד, מבלי לקבל אישור מממשלת-ישראל. בלוד הקיפו חיילי צה"ל את המטוס כדי להבטיח שלא יקרה דבר שיהרוס את היחסים הדיפלומטיים בין ישראל ורומניה, שהם חשובים מאוד לישראל. אולם פלוגה של חיילים אמריקאיים, שהונחתה באתו הזמן, הקיפה את חיילי צה"ל. צה"ל נזעם ושיגר יחידה מוכשרת ללוד, וזו הקיפה את האמריקאים.

במשך כמה שעות היה נדמה שנימזד להיפתח קרב חיילי צה"ל הזועמים היו דרדו כיום ומכונים לשתוח באש. כדי למנוע זאת, החליטה ממשלת-ישראל להעביר את המטוס המיוזר לשדה-תעופה בצפון-הארץ - מטוסי חיל-האוויר ליוז את המטוס.

שקרה בימים האחרונים באי פלדה.

קאובו של צהריים

הלך המאורעות היה כלהלן: אחרי חטיפת האוניה האיטלקית אכילה לאורו ושיחרורה בדרכי-שלום, שלחו המצרים את ארבעת החוטפים לתוניסיה, בטענה ששם יישפטו על-ידי מוסדות אש"ף. הנשיא רונלד רגן אמר שאכן זהו רעיון טוב. המטוס המצרי יצא לדרכו לתר-ניסיה, כשהוא מוביל את ארבעת החוטפים, קומנדרו מצרי חמוש בפקודת גנרל מצרי, וכן שני פלסטינים נוספים: מחמוד עכאס (אבראל-עבס) ועוזר. אבראל-עכאס הוא ראש קבוצת-ריסס קטנה הכפופה לעיראק, והמתנגדת בחריפות למדיניות-השלום של יאסר

קראקסי הסוציאליסטי, פנה לערפאת. זה תבע מאבראל-עכאס לטפל בעניין. סביר להניח כי אבראל-עכאס היה אחראי לחטיפה, ועל כן הצטווה לראוג לסיים הפרשה בשלום.

אחרי שיחרור האוניה, היה זה טיבעי שנשיא מצריים, חוסני מובארכ, יעביר את כל העניין לאש"ף, כדי שזה יסדר את העניינים. מובארכ לא רצה שום חלק בצרה זו.

כדי לחסל את העניין בצורה החזקה ביותר, ייתכן מאוד שמובארכ לא אמר לאמריקאים את האמת. כאשר אמר להם שהחוטפים כבר יצאו ממצרים. הוא חשד, כנראה, שהאמריקאים וזממים משהו. אך האמריקאים ידעו ממקורות-מוריעין מתי ייצא הטיס המצרי באמת.

חיל-האוויר האמריקאי ירט את המטוס המצרי מעל לים, בתחום הא-ווירי הבינלאומי. זה היה מישחדי

הטייסים האיטלקיים והטייס האמריקאי. ובמהלכם היתה לאיש הזה החוצה פה תהומית להטיח באוניהם מלים גסות - כאילו היה הוא בעלי-הבית, והם משרתיו.

העכבר נחטף מהחתול

ברומא הועבר אבראל-עכאס במהירות מהמטוס המצרי למטוס יוגוסלאוי, והוטס החוצה.

מבחינה איטלקית, זה היה מעשה נכון. בירי אבראל-עכאס היה רכונ דיפלומטי עיראקי. הוא היה גם אורח של נשיא מצריים, וערכי חיוב להגן בחייו על שלומו של אורח. יתר על כן, אבראל-עכאס היה, בעיני האיטלקים, מתווך שפעל לפי בקשת איטליה עצמה למען שיחרור האוניה.

אולם הקאובו בכית הלכן השתולל מרוב זעם על שהאיטלקים העזו להפריע את רצונו. הוא טען כי אבראל-עכאס היה אחראי לחטיפה (וזה ייתכן מאוד) ושהוא אחראי לרצח הנוסע האמריקאי-יהודי (וזה אינו סביר, כפי שיתברר בהמשך).

רייגן התנהג כחתול שמיר-שדו חטף ממנו עכבר שכבר היה כמעט בידיו, ואנשיו הכריזו על ברונות על איטליה ומצריים.

כאן החלה קומדיה בתוך קומדיה: הפרשה של ג'ובאני ספארוליני באיטליה שולטת קואליציה. בראש עומדת המיפלגה הסוציאליסטית של ראשי-הממשלה קראקסי, שלמיפי לגתו יש רק כ-10% כפרלמנט. היא לשון-המאזניים, כמו הדתיים בישראל. השותפה הבכירה היא המיפלגה הרי (המשך בעמוד 35)

אורי אבנרי מדווח מאיטליה

ראשי-הממשלה האיטלקי החליט לשים קץ למצור משולש זה, והורה לחיל-האוויר שלו ללוות את המטוס המצרי לרומא, כדי שהוא יונחת בנמל-תעופה איטלקי מובנה, ולא בכניס אמריקאי שעל אדמת איטליה. לפני-כן הוררו מהמטוס ארבעת החוטפים של האוניה, ונמסרו למישרה האיטלקית.

בדרך קרה דבר שלא יאמון. מטוס אמריקאי הוזנק כדי למנוע מחיל-האוויר האיטלקי לפעול בשמי-איטליה, וכדי לחטוף מידי מטוס ייודותי! התפתחו חילופי-דברים קשים בין

ילדים, אך האמריקאים הילדותיים גגנו את המעשה כאילו היה זה מעשה גבורה נדיר. ישראל מחאה כף. זה היה מעשה בלתי-חוקי בהחלט. האמריקאים תירצו זאת בכך שהרצח של הנוסע היהודי-אמריקאי באוניה, לאון קלינגהופר, הצדיק מעשה זה וביטל בדיעבד הידברויות קודמות. **ברור כי הנשיא רגן, שנתן אישית את הפקודה אחרי מוח-שבה מעמיקה של עשר שניות, לא ידע את אשר הוא עושה.** הוא חשב על הכותרות בעיתוני-אמריקה למחרת היום, וכזה צדק. הוא היה גיבורי-היום, קאובו שניצח את הרעים.

מילים גסות באוויר

המטוס המצרי הובל בכוח לסי ציליה. בדרך הקיפו המטוסים האמריקאיים את המטוס המצרי מקרוב, והצוות המצרי היה בהיסטריה. הוא חשב מפני התנגשות אווירית. בסיציליה, ליד הכפר סיגונלה, יש לאמריקאים בסיס של חיל-האוויר, במיסגרת נאט"ו. בסיס זה קיים לשם הגנה על אירופה מפני הסובייטים. קיומו מבוסס על הסכם משנת 1949. **אין הוא שטח אקסטרטריטורי ריאלי, אלא שטח איטלקי ריבוני.**

כאשר שמע ראשי-ממשלת איטליה כי מטוס מצרי, ובו מיטען כה רגיש, הונחת על אדמה איטלקית מבלי שאיש ביקש רשות לכך ממנו, בערה בו חמתו להשחית. כי מצריים היא ירידת איטליה, ולא איטליה יש אינטרס רבים בעולם הערבי וקראקסי גם לא רצה להסתבך עם אירגוני-הטרור. העלולים לנקום בארצו.

כאשר נחת המטוס המצרי, תבעו האמריקאים באלהוט מיושביו לצאת. הטייס הודיע שהמטוס הוא שטח ריבוני מצרי, ושאישי לא ייצא ממנו. אך הוא גם הודיע שאנשי-הביטחון המצריים במטוס הניחו את נשקם על הריצפה ושהאמריקאים יכולים להיכנס. אבל האמריקאים לא נכנסו למטוס. ברגע שזה נחת, הוא הוקף על-ידי

ערפאת. אולם הוא נשאר חבר הוועד-הפועל של אש"ף, לפי רשימת העיראקיים. יאסר ערפאת זקוק לתמיכה העיראקיים נגד הסורים, המנסים להרוס את אש"ף ולטרפד את יוזמת-השלום שלו.

(מטובך? החיים מסובכים, וחיי אש"ף על אחת כמה וכמה.) **בשיא פרשת החטיפה ביקש שו האמריקאים את האיטלקים לפנות לערפאת, כדי שזה ישכנע את החוטפים להחזיר את האניה בשלום.** ראש ממשלת איטליה, בטינו

לפתע זינק מטוסיקרב אמריקאי לקראת מטוסי חיל-האוויר וניסה לקבל לידיו את המטוס הרומני. טייסי חיל-האוויר ציוו עליו להסתלק.

תשובת הטייס האמריקאי באנגלית עסיסית: 'לכו להדייין!'

יצחק רבין ניצל את המבוכה הכללית והודיע שהוא מתפטר, במחאה על העמדה האנטי-אמריקאית של הממשלה. כתוצאה מכך הלך שיתעון פרס לנשיא והודיע על התפטרות הממשלה. שרי-הביטחון האמריקאי הר ידע שכל פעולות חיל-האוויר האמריקאי תואמו מראש עם רבין. רבין הכחיש זאת בועם -

דמויני? מטורף? בהחלט! אך זה כאילו ובאסס לעדמות מה

תגובה איטלקית השבועון לאספרסו היה אופייני לנייה מה האנטי-ממשלתית של העיתונים. בשער: קראקסי חובש-כופיה, והמילים: 'איטליה יותר מדי פלסטינית! ידידיו של ערפאת' כעבור ימים התברר שדעת-הקהל היתה שונה לגמרי.

תגובה גרמנית השבועון דר שפיגל הכתיר את הסיפור במילים: 'התרגיל הפיראטי בים התיכון - רגן מכה!' כאשר יצא גליון השבועון. עדיין לא הבינו עורכיו את חומרתה של הפרשה. בשער: תמונת הנשיא רגן. האוניה החטופה ומטוסי-קרב.